

ಸಿಕ್ಕಿ ಡೈಮಂಡ್ ಸ್ಪಗ್ನಿಂಗ್ ಶುರುಮಾಡಿದ. ಆಮೇಲೆ ಅವನ ನಸೀಬೆ ಬದ್ಲಾಗೋಯ್ತು. ಈಗ ಅವನ ಲೆವೆಲ್ಲೇ ಬೇರೆ. ನೋಡ್ಲಿಕ್ಕೂ ಸಿಗೋದಿಲ್ಲ. ಬಂಜಾರ ಹಿಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನೆ ಒಂದೆಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ತುಡಿಯೊ ಅಲ್ಲದೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳೂ ಇವೆಯಂತೆ. ಈ ಹುಡುಗಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಓದ್ಲಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಎರಡೂರ್ಷ ಇದ್ದು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಬಂದಂತೆ..." ಎಳೆನೀರು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ದಾದಾಫೀರ್ ಅನ್ಯಮನಸ್ಸನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ.

"ಅವಳ ಹೆಸರು ಚಾಂದ್ ಬಾನು. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನಟಿಸೋಕೆ ಮಧುಬಾಲ ಅಂತ ಹೆಸರು ಬದ್ಲಾಯಿಸ್ಕೊತಾಳಂತೆ. ಹೋದ ವಾರ ಎಲ್ಲಾ ಟೀವಿ ಚಾನಲ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಇವಳದ್ದೆ ಸುದ್ದಿ. ಹಳೆ ಹಿಂದೀ ಸಿನಿಮಾ ಹಿರೋಯಿನ್ ಮಧುಬಾಲಾಗಂತಲೂ ಇವಳು ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾಳೆ..." ಮುಸ್ತಫಾ ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಸೇರಿಸಿದ್ದ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಿವಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಸಲೀಂ ದೊಡ್ಡ ಬಾಟಲುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅತ್ತರನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಟಲುಗಳಿಗೆ ತುಂಬುತ್ತಾ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅತ್ತರು ತುಂಬಿದ್ದು ಪೂರ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಒಂದು ಚಂದದ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ತಂದು ಅತ್ತರು ತುಂಬಿದ ಸಣ್ಣ ಸೀಸೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟವನು ಚಾಂದ್ ಬಾನುಳ ಮುಖವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ, ಆದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ತರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದನಾದರೂ ಅವಳ ಮಾತುಗಳ ಮೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಖ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುತ್ತಲಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಅವನದೆಯಲ್ಲಿ ಪುಳಕದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. "ಅರೆ, ಸಲೀಂ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅವಳು ಅತ್ತರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆಂದರೆ ಅದು ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ದುಡ್ಡು ಕೊಡಲು ಬಂದಾಗ ಅವಳ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೋಲ್ ಕೇಳು, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರ..." ಎಂದು ವಿಪರೀತ ಸಿನಿಮಾ ಹುಚ್ಚು ಇರುವ ಮುಸ್ತಫಾ ತಮಾಷೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ. "ನಿನ್ನನ್ನೇ ಹಿರೋ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತೀವಿ ಬಿಡು ಮುಸ್ತಫಾ..." ಎಂದು ದಾದಾಫೀರ್ ನಕ್ಕಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಓರಿಸ್ಸಾ ಬಸ್ಸೊಂದು ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಿಯಾದರು. ಸಲೀಂ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯತೊಡಗಿದ.

ಸರಿಯಾಗಿ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಕಪ್ಪನೆಯ ಬೆಂಜ್ ಕಾರು ಬಂದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಆ ಕಡೆ ನೆಟ್ಟಿದ್ದವು. ಕಾರಿನಿಂದ ಬುರ್ಖಾ ತೊಟ್ಟ ಆಕೃತಿಯೊಂದು ಇಳಿದು ಸಲೀಮನ ಬಳಿ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಆಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್ ಕೂಡ ಇಳಿದು ಬಂದಿದ್ದ. ಆ ಆಕೃತಿ ತನ್ನ ಬಳಿ ಅತ್ತರು ಖರೀದಿಸಿದ ಚಾಂದ್ ಬಾನು ಎಂದು ಸಲೀಮನಿಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ಡ್ರೈವರ್ ಅತ್ತರು ಬಾಟಲುಗಳು ತುಂಬಿದ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ.

"ಅತ್ತರಿನ ದುಡ್ಡು ಸರಿಹೋಯಿತಾ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾ..." ಬುರ್ಖಾ ಎಂಬ ತೆಳು ಪರದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅವಳ ಮಾತುಗಳು ಹಿತವಾಗಿ ಅವನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿ ಪುಳಕಗೊಂಡವನು, "ಬೇಡ ಮೇಮ್‌ಸಾಬ್, ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜಾಸ್ತೀನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ... ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲೂ ಕೊಂಚ ನಿಯತ್ತು ಇರಬೇಕು ಮೇಮ್‌ಸಾಬ್..." ಎಂದು ಬುರ್ಖಾ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದ.

"ಭೇಷ್, ಮರೆತಿದ್ದೆ ಏನು ನಿನ್ನ ಹೆಸರು..." ಅವಳು ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಋಷಿಯಾಗಿತ್ತು